

[Den fg. finansminister.]

opfattelse, og derfor er der grund til at takke hele udvalget for deltagelsen i arbejdet, det intensive arbejde, der har været. Jeg tror, det er rigtigt, som også hr. J. O. Krag sagde — sådan forstod jeg i hvert fald hr. J. O. Krag — at der er grund til at fremhæve formandens, hr. Stettens, indsats ved ledelsen af denne udvalgsbehandling.

Jeg sagde ved første behandling, at jeg agtede at stille ændringsforslag angående overgangsbestemmelser på grundlag af en forhandling med branchen, som vi dengang havde indkaldt til, og jeg glæder mig over, at de foreslåede overgangsbestemmelser, der tager hensyn til branchen, har fået den tilslutning, at i hvert fald socialdemokratiets ordfører kunne sige, at det var en forbedring. Også på andre områder er der opnået forbedring, og det synes jeg selvsagt kun er en fordel.

Men der er gjort nogle bemærkninger om behandlingsmåden, nu sidst af hr. J. O. Krag, men også af flere ordførere, der må give mig anledning til at sige noget herom. Jeg er ikke ganske klar over, hvormed det begrundes, at der skulle være fremsat udtalelser om, at det ikke hastede med behandlingen, og at der skulle være blevet sagt, at der var god tid. Jeg mener ikke selv, jeg har brugt udtrykket god tid; så vidt jeg husker — jeg har ikke slået det efter — sluttede jeg min fremsættelsestale med de ord, at vi anmodede om tingets velvillige og hurtige behandling af lovforslagene. Sådan mener jeg det blev udtrykt. Den velvillige behandling har jeg da fået, også af hr. J. O. Krag, og den hurtige behandling synes jeg altså også, vi har fået.

Men man kan selvfølgelig spørge: hvorfor anmodede vi ikke om den samme behandlingsform, som den tidligere socialdemokratiske regering anmodede folketinget om, da den havde et forslag om ændring af bilregistreringsloven? Det var et forslag, der blev arbejdet igennem på én dag; det gik meget hurtigt, det skete i løbet af nogle få timer. Dertil vil jeg gerne sige, at vi har den opfattelse i regeringen, at de frister, man har i folketingets forretningsorden, er frister, der har betydning for det saglige arbejde med lovforslagene og for landets borgeres, i særlig grad de implicerede organisationers muligheder for at få lejlighed til at gøre

deres synspunkter gældende, og der skal meget til, før man fuldstændig fraviger disse frister. Derfor mente vi, at vi skulle søge så nær som muligt en ordinær behandling af lovforslagene. Den anden begrundelse var, at her kom regeringen og fremlagde en plan, som en helhed for forskellige områder. Et af lovforslagene kunne ganske vist, vidste vi selvfølgelig, give anledning til en hel del indkøb; men vi syntes, at oppositionen, som vi i denne som i andre sager gerne vil have et sagligt samarbejde med, skulle have lejlighed til at vurdere disse lovforslag som en helhed og komme med sine alternative forslag, hvis den havde nogen. Derfor mente vi, at det var rigtigt at give mulighed for en sådan behandlingsform i — det var mine egne tanker — en uges tid, således at man ganske vist måtte affinde sig med, at der blev foretaget nogle indkøb fra de lagre, der var her i landet, men dog hellere ville se det end udsætte sig for, at oppositionen ikke kunne komme ind i arbejdet sammen med regeringen og regeringspartierne; desuden skulle de mange organisationer, der var interesseret i denne sag, derved kunne få mulighed for at komme med henvendelser til udvalget, hvad jo også er sket.

Men derfra og til at sige, at disse lovforslags behandling må tage sin tid, og at det slet ikke haster, er der et spring. Det skulle nemlig være sådan, at disse lovforslag, hvis hensigt er at stramme finanspolitikken og medvirke til en forbedring af vor handelsbalance, på grund af behandlingstiden skulle give anledning til en direkte merimport af biler, for at folk kunne købe dem og gå ind under de gamle afgifter — altså foretage en hamstring med den uheldige indflydelse dette kunne få på importen.

Nu forstår jeg, at hr. J. O. Krag ikke synes om den behandlingsform, som jeg har angivet regeringens hensigt og mening med. Jeg forstår også, at hr. J. O. Krag ikke som helhed synes om udvalgsbehandlingen. Jeg er afskåret fra at give orientering her i tinget om, hvad der sker i et udvalgs møde, hvor jeg må betragte mig som gæst, når jeg bliver inviteret til et samråd, selv om det varede næsten i 6 timer. Men jeg vil dog gerne minde hr. J. O. Krag om én ting: når hr. J. O. Krag nu taler om, at udvalgsbehandlingen på dette relativt begrænsede område ikke har været forsvarlig, og at det